

DESTELLING

Een speciale aanpak voor niet-westerse jongeren is oneerlijk

JA

Jan van Ours
hoogleraar arbeidseconomie

NEE

Monique Kremer
bijzonder hoogleraar actief burgerschap

Jongeren met een niet-westerse afkomst zijn vaker werkloos dan hun autochtone leeftijdsgenoten. De gemeente Amsterdam wil ze helpen door ze te introduceren bij bedrijven. De VVD vindt dat oneerlijk.

‘Jongeren aan werk te helpen door ze te introduceren bij bedrijven is het proberen waard. Maar ik vind het niet kunnen dat de gemeente Amsterdam daarbij jongeren met een niet-westerse afkomst voorrang geeft. Het klopt dat er meer Marokkaanse en Turkse jongeren zijn die geen werk hebben dan autochtone jongeren. Maar dat wil niet zeggen dat er geen kansarme autochtone jongeren zijn. Zij worden nu uitgesloten van deze maatregel. En dat is discriminatie. Ik weet niet of niet-westerse jongeren onterecht minder kansen hebben dan autochtone jongeren als ze solliciteren. Het is moeilijk om te beoordelen of de keuze van een werkgever voor een bepaalde sollicitant bepaald wordt door feiten of vooroordelen. Als er een sollicitatiebrief van Jan komt en eentje van Mohammed, en de werkgever heeft goede ervaringen met een Jan gehad en slechte met een Mohammed, dan is zijn keuze wellicht gebaseerd op zijn ervaringen. Ik vind het lastig om vast te stellen in hoeverre discriminatie hierbij een rol speelt. Selectief beleid vind ik alleen geoorloofd als het gaat om het evenwichtiger maken van man-vrouwverhoudingen op de werkvloer. Dan mogen werkgevers van mij voor een vrouw kiezen in plaats van voor een man, want mannen kunnen makkelijk ergens anders solliciteren. Ze moeten hoogstens iets langer zoeken. Uiteindelijk vinden ze toch wel een baan. In zulke gevallen gaat het om meer of minder kans op een baan. Bij de kansarme autochtone jongeren die uitgesloten worden van de voorgestelde maatregel, gaat het om wel of geen baan.’

‘Beleid voor een specifieke groep ontwikkelen, kan vruchten afwerpen. Zo zijn Marokkaanse en Turkse jongeren twee keer zo vaak werkloos als autochtone jongeren, ook als zij een hoge opleiding hebben gevolgd. Deze ongelijkheid ontstaat onder meer doordat deze jongeren vaak minder goede netwerken hebben dan autochtone jongeren; het vinden van werk verloopt toch vaak via informele contacten. De oorzaak kan ook zijn dat ze niet voor de juiste opleiding hebben gekozen. Dan is het is verstandig om ze daarbij te begeleiden. Maar er is ook sprake van discriminatie. Werkgevers zijn geneigd om iemand aan te nemen die op henzelf lijkt. Zolang er nog niet veel Turkse en Marokkaanse mensen in de positie zijn om mensen aan te nemen, is dit probleem niet opgelost. Turkse en Marokkaanse jongeren behoren dezelfde startpositie te hebben als autochtone jongeren. De aanpak van de gemeente Amsterdam om niet-westerse jongeren te introduceren bij bedrijven, vind ik daarom geen discriminatie. Ik denk dat er nog meer nodig is dan alleen deze introductie. In het algemeen vind ik trouwens dat er meer aandacht nodig is voor activering, ook van autochtone jongeren. Niet-westerse jongeren aan werk helpen, is van belang voor de hele samenleving. Als zij merken dat ze niet aan de bak komen en hun autochtone leeftijdsgenoten wel, kan dat zorgen voor rancune en wantrouwen van henzelf en hun familieleden in de richting van de overheid, werkgevers en medeburgers, omdat zij dan het gevoel krijgen dat ze er niet bij horen.’